

Opgave vertaalwedstrijd Latijn 2020-2021:

Michael Marullus, *Ad Neaeram (Epigrammen II.48)*

Michael Marullus (Μιχαήλ Μάρουλλος – ‘Marullus’, ca. 1453-1500) was een kind van Griekse ouders die uit Constantinopel via Ragusa (Dubrovnik) waren gevlucht naar Italië. Als jongeman pleitte Marullus voor een kruistocht tegen de Ottomanen en vocht hij als huurling in diverse legers. Door zijn Latijnse poëzie kwam hij ook in contact met tal van invloedrijke tijdgenoten, pausen, koningen en de Medici in Florence, waar hij trouwde met de knappe en geleerde Alessandra Scala. Michael Marullus stierf op 11 april 1500, toen hij in volle wapenrusting met zijn paard verdronk in de rivier de Cecina.

In het Neolatijnse oeuvre van Marullus vinden we onder meer een rijke collectie van vier boeken *Epigrammata*, 199 gedichten in diverse metra en met uiteenlopende thema’s. Zijn dichtkunst evocert een softer, kuiser catullianisme dan dat van zijn beroemde tijdgenoot Pontano en is vaak getekend door heimwee naar zijn verloren vaderland. Marullus’ poëzie werd door zijn tijdgenoten bewonderd en nog lang na zijn dood bediscussieerd en nagevolgd.

Het elegische gedicht dat geldt als opgave van de vertaalwedstrijd is een lofzang voor het bekoorlijke, maar evenzeer gesofisticeerde meisje ‘Neaera’ (*Epigrammen II.48*).

Quod levis ima pedum verrit vestigia crinis,
       quod sedet in niveo discolor ore rubor,
 quod colla et Parium vincentia pectora marmor,
       quod dens Gaetuli nobile dentis opus,
 quod digni imperio vultus, quod tantus honorae
       frontis honos, Paphiae quod labra verna rosae,
 quod micat urbanus generoso risus ocello,
       quod, quicquid dicis seu facis, omne decet -
 adde genus regesque atavos fratresque patremque
       et congesta deum regnaque opesque manu -
 non tamen ista tuae fuerint praeconia laudis.
       Sunt maiora quibus, lux mea, rara venis:
 ingenium sollersque animi prudentia rerum
       pectoraque in tenera virgine digna viro,
 et decor et probitas contra tua saecula et artes
       fessaque virgineis Calliopea choris.
 Fortunata animi tot dotibus: haec bona vera,
       haec tua sunt, fati caetera dona brevis.